

Το Βιβλίο του Δανιήλ - Εκατόν Σαράντα Εννέα

Το Μυστήριο του Θεού Αποκαλυμμένο: Η Ένωση της Θεότητας και της Ανθρωπότητας

Jeff Pippenger
2024-03-21

Εξετάζουμε την ιστορία που παριστάνεται στο τεσσαρακοστό εδάφιο του ενδέκατου κεφαλαίου του Δανιήλ. Τώρα ασχολούμαστε με την εσωτερική γραμμή ιστορίας μέσα στο εδάφιο, η οποία παριστάνει την ιστορία του προτεσταντικού κέρατος του θηρίου της γης. Χρησιμοποιούμε ως σημείο αναφοράς τη συνένωση των δύο ράβδων του Ιεζεκιήλ στο τριακοστό έβδομο κεφάλαιο, για να προσδιορίσουμε το μυστήριο του Θεού, δια του Χριστού, κατά τη συνένωση της θεότητός Του με την ανθρωπότητα, όταν φθάνει ο τρίτος άγγελος. Γραμμή επί γραμμής, το μήνυμα του μυστηρίου του Θεού, το οποίο ο Ιωάννης προσδιόρισε ότι ολοκληρώνεται κατά τον ήχο της εβδόμης σάλπιγγας, απεστάλη ειδικώς στη Λαοδικεία από τον απόστολο Παύλο. Η μαρτυρία του Ιεζεκιήλ, του Ιωάννη και του Παύλου συμφωνεί με το ίδιο μυστήριο του Θεού, το οποίο παριστάνετο στο μήνυμα του Τζόουνς και του Βάγκονερ το 1888, το οποίο ήταν το μήνυμα προς τη Λαοδικεία.

Διότι θέλω να γνωρίζετε πόσον μέγαν αγώνα έχω υπέρ υμών και των εν Λαοδικεία, και όσων δεν είδαν το πρόσωπόν μου κατά σάρκα· ώστε αι καρδιαί αυτών να παρηγορηθώσι, συνδεδεμένοι εν αγάπη, και εις πάντα πλούτον της πληροφορίας της συνέσεως, προς επίγνωσιν του μυστηρίου του Θεού, και του Πατρός, και του Χριστού· εν τω οποίω είναι αποκρυμμένοι πάντες οι θησαυροί της σοφίας και της γνώσεως. Κολοσσαείς 2:1-3.

Το έργο της εξιλεώσεως, δηλαδή της ενώσεως των δύο ράβδων της θεότητας και της ανθρωπότητας, άρχισε όταν έφθασε ο τρίτος άγγελος· όμως ο Παύλος αναφέρεται στην τελική και τελεία εκπλήρωση της ενώσεως των δύο ράβδων, η οποία είναι το μυστήριο του Θεού. Ως εκ τούτου, προσδιορίζει το μήνυμα ως το μήνυμα προς τη Λαοδικεία, το οποίο έφθασε πρώτα το 1856, έπειτα επαναλήφθηκε το 1888 και κατόπιν βρήκε την τελεία εκπλήρωσή του στις 11 Σεπτεμβρίου 2001. Ο Παύλος προσδιορίζει τον ναό υπό διττή φύση, όταν παρουσίασε το μυστήριο του Θεού, το οποίο επρόκειτο να τελειωθεί κατά τον ήχο της εβδόμης σάλπιγγος. Διαιρεί το μυστήριο αυτό σε κεφαλή και σώμα.

Και αυτός είναι η κεφαλή του σώματος, της εκκλησίας· όστις είναι η αρχή, ο πρωτότοκος εκ των νεκρών, διά να γίνη αυτός πρωτεύων εις τα πάντα. Διότι ευδόκησε ο Πατήρ να κατοικήση εν αυτό παν το πλήρωμα· και, αφού έκαμε ειρήνην διά του αίματος του σταυρού αυτού, δι' αυτού να συμφιλιώση τα πάντα προς εαυτόν· δι' αυτού, λέγω, είτε τα επί της γης είτε τα εν τοις ουρανοίς. Και εσάς, οίτινες ήσθε ποτέ απηλλοτριωμένοι και εχθροί κατά την διάνοιαν διά των πονηρών έργων, τώρα όμως σας συμφιλίωσεν εν τω σώματι της σαρκός αυτού διά του θανάτου, διά να σας παραστήση αγίους και αμώμους και ανεγκλήτους ενώπιον αυτού· εάν επιμένητε εις την πίστιν τεθεμελιωμένοι και στερεοί, και μη μετακινούμενοι από της ελπίδος του ευαγγελίου, το οποίον ηκούσατε, το κηρυχθέν εις πάσαν την κτίσιν την υπό τον ουρανόν·

του οποίου εγώ ο Παύλος έγινα διάκονος· όστις τώρα χαίρω εις τα παθήματά μου υπέρ υμών, και αναπληρώ τα υστερήματα των θλίψεων του Χριστού εν τη σαρκί μου υπέρ του σώματος αυτού, όπερ είναι η εκκλησία· της οποίας έγινα εγώ διάκονος κατά την οικονομίαν του Θεού την δοθείσαν εις εμέ διά σας, διά να πληρώσω τον λόγον του Θεού. Κολοσσαείς 1:18–25.

Ο Χριστός είναι η κεφαλή, η οποία πρέπει να έχει την πρωτοκαθεδρία σε όλα, και η εκκλησία Του είναι το σώμα. Μαζί η κεφαλή και το σώμα αντιπροσωπεύουν τον συνδυασμό της θεότητας με την ανθρωπότητα, και προσδιορίζεται επίσης ένα ακόμη σπουδαίο γεγονός. Η σχέση της κεφαλής και του σώματος είναι ότι η κεφαλή πρέπει να έχει την πρωτοκαθεδρία επί του σώματος. Στον άνθρωπο, ο οποίος δημιουργήθηκε κατ' εικόνα Θεού, οι ανώτερες δυνάμεις (η κεφαλή) πρέπει να ασκούν εξουσία επί των κατώτερων δυνάμεων (του σώματος). Μαζί αποτελούν μία ύπαρξη, ή, κατά την ορολογία του ναού τον οποίο ο Ιωάννης επρόκειτο να μετρήσει, αντιπροσωπεύουν τα Άγια (η ανθρωπότητα, το σώμα) και τα Άγια των Αγίων (η θεότητα, η κεφαλή). Το πώς αυτά τα δύο ενώνονται σε «μία ράβδο», ή σε ένα σώμα, είναι το έργο της «καταλλαγής». Ο Παύλος συνεχίζει:

Της οποίας έγινα διάκονος, κατά την οικονομία του Θεού, την δοθείσα εις εμέ διά σας, διά να εκπληρώσω τον λόγον του Θεού· το μυστήριο, το οποίον ήτο αποκεκρυμμένον από των αιώνων και από των γενεών, τώρα όμως εφανερώθη εις τους αγίους αυτού· εις τους οποίους ο Θεός ηθέλησε να γνωστοποιήσει ποίος είναι ο πλούτος της δόξης του μυστηρίου τούτου μεταξύ των εθνών· το οποίον είναι ο Χριστός εν υμίν, η ελπίς της δόξης· τον οποίον ημείς κηρύττομεν, νουθετούντες πάντα άνθρωπον και διδάσκοντες πάντα άνθρωπον εν πάση σοφία, διά να παραστήσωμεν πάντα άνθρωπον τέλειον εν Χριστώ Ιησού· εις το οποίον και κοπιάζω, αγωνιζόμενος κατά την ενέργειαν αυτού, την ενεργουμένην εν εμοί δυναμικώς. Κολοσσαείς 1:25–29.

Η τελείωση των εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων, η οποία παρουσιάζει «πανάνθρωπον τέλειον εν Χριστώ», είναι το «μυστήριο του Θεού», το οποίο συνιστά τον συνδυασμό της θεότητας με την ανθρωπότητα, ή, όπως το διατυπώνει ο Παύλος, είναι «ο Χριστός εν» τη ανθρωπότητι, «η ελπίς της δόξης». Κατά τις ημέρες της σαλπίσεως της Εβδόμης Σάλπιγγος, το μυστήριο εκείνο συντελείται. Όταν ο Ιεζεκιήλ προσδιορίζει εκείνη τη συνένωση, χρησιμοποιεί δύο ράβδους, μία για το βόρειο βασίλειο και μία για το νότιο βασίλειο, για να δηλώσει τον συμβολικό σύνδεσμο, ο οποίος παριστά τον ναό διά του αριθμού «σαράντα έξι». Η ράβδος του συμβολικού συνδέσμου του «σαράντα έξι» πρέπει να ενωθεί με τον συμβολικό σύνδεσμο του «διακοσίων είκοσι».

Ο αριθμός διακόσια είκοσι είναι το σύμβολο της θεότητας σε συνδυασμό με την ανθρωπότητα. Από την έκδοση της Βίβλου του Βασιλέως Ιακώβου το 1611 έως την πρώτη παρουσίαση του αγγέλματος του Μίλλερ το 1831, και κατόπιν τη δημοσίευση του αγγέλματος το 1833 στην εφημερίδα Vermont Telegraph, μεσολαβούν διακόσια είκοσι έτη. Το άγγελμα του Μίλλερ ήταν η επίσημη διατύπωση της αύξησης της γνώσης που προήλθε από τη Βίβλο, όταν το βιβλίο του Δανιήλ αποσφραγίσθηκε το 1798. Κατά την αρχική χρονολογία του 1611 δημοσιεύθηκε ένα θεϊκό έγγραφο, και κατά την τελική χρονολογία του 1831 υπήρξε μια ανθρώπινη δημοσίευση βασισμένη στη θεϊκή αλήθεια που είχε αποσφραγισθεί το 1798.

Αυτές οι τρεις χρονολογίες αντιπροσωπεύουν όχι μόνον διακόσια είκοσι έτη, αλλά και τη δομή της εβραϊκής λέξεως «Αλήθεια», η οποία σχηματίζεται με τη συνένωση του πρώτου, του δέκατου τρίτου και του τελευταίου γράμματος του εβραϊκού αλφαβήτου, ώστε να σχηματισθεί η λέξη «Αλήθεια». Μία θεία έκδοση στην αρχή και μία ανθρώπινη έκδοση στο τέλος, και το 1798 αντιπροσωπεύει μία αύξηση της γνώσεως, η οποία θα φανέρωνε μία τάξη ασεβών προσώπων που απέρριψαν εκείνη τη γνώση, και έτσι αντιπροσώπευσαν το δέκατο τρίτο γράμμα, το οποίο είναι σύμβολο ανταρσίας. Αυτός ο σύνδεσμος των διακοσίων είκοσι ετών εδραιώθηκε στο κίνημα του πρώτου αγγέλου, και το κίνημα του τρίτου αγγέλου παρέχει μία δεύτερη μαρτυρία.

Το 1776 δημοσιεύθηκε το θεϊκό έγγραφο, η Διακήρυξη της Ανεξαρτησίας, και διακόσια είκοσι έτη αργότερα, το 1996, δημοσιεύθηκε ένα ανθρώπινο έγγραφο, το περιοδικό The Time of the End. Το ανθρώπινο έγγραφο προήλθε από την αύξηση της γνώσης που παρήχθη στον καιρό του τέλους το 1989, η οποία, όπως και το 1798, παρήγαγε μια εξέγερση εναντίον του θεϊκού μηνύματος που αντιπροσωπευόταν από τη Διακήρυξη της Ανεξαρτησίας. Η αύξηση της γνώσης το 1996 προσδιόρισε το μέλλον της Αμερικής καθώς αυτή χάνει την ελευθερία και την ανεξαρτησία που είχε διακηρύξει το 1776, κατά τον σύντομο επερχόμενο νόμο της Κυριακής. Αυτό παρέχει μια δεύτερη μαρτυρία ότι ο αριθμός διακόσια είκοσι αντιπροσωπεύει τον συνδυασμό της θεότητας με την ανθρωπότητα, και αυτή η δεύτερη μαρτυρία τέθηκε εμπρός με την υπογραφή της «Truth», και αντιπροσωπεύθηκε από μια πρώτη μαρτυρία στην ιστορία του πρώτου αγγέλου (του πρώτου), και τη δεύτερη μαρτυρία στην ιστορία του τρίτου αγγέλου (του τελευταίου).

Το 1776 σηματοδότησε επίσης την αρχή μιας περιόδου που προηγήθηκε της πραγματικής αρχής του θηρίου της γης ως της έκτης βασιλείας της βιβλικής προφητείας. Κατά την περίοδο εκείνης της προετοιμασίας, η σφραγίδα της αλήθειας προσδιορίστηκε για μία ακόμη φορά διά του 1776, το οποίο σηματοδότησε την αρχή των Ηνωμένων Πολιτειών, και του 1798, το οποίο σηματοδότησε την αρχή των Ηνωμένων Πολιτειών ως της έκτης βασιλείας της βιβλικής προφητείας. Στο μέσον αυτής της ιστορίας αρχής και τέλους, το 1789 σημείωσε το κεντρικό γράμμα, καθώς δεκατρείς αποικίες επικύρωσαν το Σύνταγμα. Καθεμία από τις τρεις αυτές χρονολογίες αντιπροσωπεύει την «ομιλία» των Ηνωμένων Πολιτειών· με τη Διακήρυξη της Ανεξαρτησίας το 1776, το Σύνταγμα το 1789, και τους Νόμους περί Αλλοδαπών και Στάσεως το 1798. Η ιστορία εκείνη αντιπροσωπεύει είκοσι δύο έτη, τα οποία είναι το δέκατο ή δεκάτη των διακοσίων είκοσι, επομένως αντιπροσωπεύει επίσης ένα σύμβολο του συνδυασμού της Θεϊότητας με την ανθρωπότητα.

Η παράστασή του αφορά την ιστορία του θηρίου της γης, το οποίο παρουσιάζεται ότι αρχίζει ως αρνί (θεότητα) και καταλήγει ως δράκων (ανθρωπότητα). Το 1776 αρχίζει με τη Διακήρυξη της Ανεξαρτησίας, η οποία σηματοδοτεί τη θεότητα, και οι Νόμοι περί Αλλοδαπών και Στασιασμού αντιπροσωπεύουν την ανθρωπότητα· και μέσα σε εκείνα τα είκοσι δύο έτη που προηγήθηκαν της ενάρξεως της βασιλείας του θηρίου της γης ως της έκτης βασιλείας της βιβλικής προφητείας, προτυπώνεται η μετάβαση από το αρνί στον δράκοντα.

Ἡ ἀρχὴ τῶν δύο χιλιάδων πεντακοσίων εἴκοσι ἐτῶν κρίσεως ἐναντίον τοῦ νοτίου βασιλείου τοῦ Ἰούδα συνδέεται μὲ τὴν ἀρχὴ τῶν δύο χιλιάδων τριακοσίων ἐτῶν τοῦ Δανιὴλ κεφάλαιον ὄγδοον, ἐδάφιον δεκάτον τέταρτον. Ἡ καταπάτησις τοῦ ἁγιαστηρίου καὶ τοῦ στρατεύματος ἐν τῷ Ἰούδα ἤρξατο τὸ 677 π.Χ., καὶ ἡ προφητεία τῶν δύο χιλιάδων τριακοσίων ἐτῶν ἤρξατο διακοσίας εἴκοσι

ἔτη ὕστερον, τὸ 457 π.Χ. Ἡ ράβδος τοῦ νοτίου βασιλείου τοῦ Ἰούδα συνδέεται μὲ τὸ σύμβολον τοῦ τεσσαράκοντα ἕξ πρὸς τὸ βόρειον βασίλειον, καὶ ἐπίσης συνδέεται μὲ τὰ δύο χιλιάδες τριακόσια ἔτη διὰ τοῦ συνδέσμου τῶν διακοσίων εἴκοσι.

Ο Παῦλος ισχυρίστηκε ὅτι εἶναι διάκονος τῆς οικονομίας τοῦ Θεοῦ, καὶ κατόπιν ὅρισε τὴν οικονομία τῆς ὁποίας ἦταν διάκονος ὡς τὸ μυστήριον τοῦ Θεοῦ, τὸ ὁποῖο εἶναι ὁ Χριστὸς μέσα σας, ἡ ἐλπίδα τῆς δόξας. Περαιτέρω πραγματεύεται αὐτὴν τὴν ἀλήθεια ὅταν γράφει πρὸς τὸν Τιμόθεο.

Καὶ ἀναντιρρήτως μέγα εἶναι τὸ μυστήριον τῆς εὐσεβείας: ὁ Θεὸς ἐφανερώθη ἐν σαρκί, ἐδικαιώθη ἐν Πνεύματι, ἐθεάθη ὑπὸ ἀγγέλων, ἐκηρύχθη εἰς τὰ ἔθνη, ἐπιστεύθη ἐν τῷ κόσμῳ, ἀνελήφθη ἐν δόξῃ. 1 Τιμόθεον 3:16.

Ο Παῦλος ἐδῶ λέγει ὅτι τὸ μυστήριον τῆς εὐσεβείας εἶναι ὁ Θεὸς ἐφανερώθη ἐν σαρκί. Ὁ Θεὸς εἶναι ἡ Κεφαλὴ, καὶ ἡ σὰρκα εἶναι τὸ σῶμα. Τὸ μυστήριον τῆς εὐσεβείας εἶναι ὁ Χριστὸς ἐν τῷ πιστῷ· εἶναι ἡ ἔνωση τῆς θεότητος μετὰ τῆς ἀνθρωπότητος. Ὁ Παῦλος ἐπίσης χρησιμοποιεῖ τὴν μεταφορὰν τοῦ γάμου, καθὼς καὶ ὁ Ὡσηέ.

Διότι εἴμεθα μέλη τοῦ σώματός του, ἀπὸ τῆς σάρκα του καὶ ἀπὸ τὰ ὀστά του. Ἐνεκα τούτου θέλει ἀφήσει ὁ ἄνθρωπος τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ τὴν μητέρα, καὶ θέλει προσκολληθῆ εἰς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ οἱ δύο θέλουσιν εἶσθαι εἰς σὰρκα μίαν. Τὸ μυστήριον τούτου εἶναι μέγα· ἐγὼ δε λέγω τούτου περὶ τοῦ Χριστοῦ καὶ περὶ τῆς ἐκκλησίας. Ἐφεσίους 5:30–32.

Στο τριακοστὸ ἑβδομο κεφάλαιο, ὅταν ὁ Ἰεζεκιήλ προσδιορίζει τὴν διαθήκη τῶν ἐσχάτων ἡμερῶν, ἡ ὁποία εἶναι ἡ ἀνανεωμένη διαθήκη με ἐκείνους ποὺ προσδιορίζονται ὡς οἱ ἑκατὸν σαράντα τέσσερις χιλιάδες, παρέχει μίαν ἀπεικόνιση τῆς ἐνώσεως δύο ράβδων. Οἱ δύο αὐτὲς ράβδοι, γραμμὴ ἐπὶ γραμμῇ, περιλαμβάνουν τὴν μεταφορὰν τοῦ γάμου στὸν Ὡσηέ καὶ στὸν Παῦλο. Ὅταν ἐνώθηκαν μαζί, δὲν ἐπρόκειτο πλέον νὰ εἶναι δύο ἔθνη, ἀλλὰ ἓνα ἔθνος, εἰς τὸν αἰῶνα.

Καὶ θέλω καταστήσει αὐτοὺς ἓν ἔθνος ἐν τῇ γῆ, ἐπάνω εἰς τὰ ὄρη τοῦ Ἰσραὴλ· καὶ εἷς βασιλεὺς θέλει εἶσθαι βασιλεὺς εἰς πάντας αὐτούς· καὶ δὲν θέλουσιν εἶσθαι πλέον δύο ἔθνη, οὐδὲ θέλουσι διαιρεθῆ πλέον εἰς δύο βασιλεία, οὐδόλως· οὐδὲ θέλουσι μιανθῆ πλέον μὲ τὰ εἰδωλά των, οὐδὲ μὲ τὰ βδελύγματά των, οὐδὲ μὲ οὐδεμίαν ἀπὸ τὰς παραβάσεις των· ἀλλὰ θέλω σώζει αὐτοὺς ἀπὸ πάντας τούτων τῶν τύπων κατοικήσεώς των, ἐν οἷς ἡμαρτον, καὶ θέλω καθαρῶσαι αὐτούς· καὶ οὕτως θέλουσιν εἶσθαι λαός μου, καὶ ἐγὼ θέλω εἶσθαι Θεὸς αὐτῶν. Ἰεζεκιήλ 37:22, 23.

Ἡ σύναψη τοῦ Ἰεζεκιήλ προσδιορίζει πότε αὐτοὶ δὲν εἶναι πλέον διηρημένοι, οὔτε ἀμαρτάνουν πλέον, ὅταν καθαρῶνται, καὶ ὅταν ὁ Θεὸς εἶναι ὁ μόνος Θεὸς τους, καὶ ἔχουν μόνον ἓναν βασιλέα. Στις 22 Ὀκτωβρίου, ὁ Ἀγγελιαφόρος τῆς Διαθήκης ἦλθε αἰφνιδίως στὸν ναὸ γιὰ νὰ «καθαρίσει» τὸν λαὸ Του. Ἦλθε γιὰ νὰ παραλάβει βασιλεία, τῆς ὁποίας ὁ λαός, σύμφωνα με τὸν Πέτρο, ἐπρόκειτο τότε νὰ εἶναι βασιλεῖον ἱερέων καὶ βασιλέων. Κατὰ τὴν ἡμερομηνία ἐκείνη ὁ νυμφίος ἦλθε ἐπίσης στὸν γάμο, ποὺ εἶναι τὸ μυστήριον τὸ ὁποῖο προσδιορίζουν ὁ Παῦλος καὶ ὁ Ὡσηέ, καὶ τὸ ὁποῖο ἀντιπροσωπεύει τὸν συνδυασμὸ τῆς θεότητος με τὴν ἀνθρωπότητα. Ὁ Ἰωάννης προσδιορίζει ὅτι τὸ μυστήριον, τὸ ὁποῖο ὁ Παῦλος προσδιορίζει ὡς «Χριστὸς ἐν ὑμῖν, ἡ ἐλπίς τῆς δόξης», ἐπρόκειτο νὰ ολοκληρωθῆ κατὰ τις ἡμέρες τῆς σάλπιγγας τοῦ ἐβδόμου ἀγγέλου.

Αλλ' εν ταις ημέραις της φωνής του εβδόμου αγγέλου, όταν μέλλη να σαλπίζη, τότε θα τελεσθή το μυστήριον του Θεού, καθώς ανήγγειλεν εις τους δούλους αυτού τους προφήτας. Αποκάλυψις 10:7.

Ο έβδομος άγγελος είναι το τρίτο ουαί, το οποίο έφθασε στις 11 Σεπτεμβρίου 2001. Ο έβδομος άγγελος άρχισε να σαλπίζει όταν ο τρίτος άγγελος εμφανίσθηκε στην ιστορία του 1844 και εφεξής, αλλά η αποστασία του 1863 εμπόδισε να ολοκληρωθεί το έργο. Ο τρίτος άγγελος εμφανίσθηκε και η έβδομη σάλπιγγα άρχισε να ηχεί πάλι στις 11 Σεπτεμβρίου 2001, και αυτή τη φορά το «μυστήριο του Θεού» πρόκειται να «τελειωθεί». Το «μυστήριο» εκείνο είναι ο συνδυασμός της θεότητας με την ανθρωπότητα, ο οποίος παράγει τις εκατόν σαράντα τέσσερις χιλιάδες, οι οποίες κατόπιν γίνονται το λάβαρο και το στράτευμα του Θεού. Για τον λόγο αυτό, το τριακοστό έβδομο κεφάλαιο του Ιεζεκιήλ αρχίζει με τον Ιεζεκιήλ να μεταφέρεται σε μια κοιλάδα νεκρών ξηρών οστών. Τα οστά εκείνα αντιπροσωπεύουν τον Αντβεντισμό της Λαοδικείας στις 11 Σεπτεμβρίου 2001, και γι' αυτόν τον λόγο ο Παύλος απευθύνει το ευαγγέλιό του περί του μυστηρίου του Θεού προς τους Λαοδικείς.

Διότι θέλω να γνωρίζετε πόσον μέγαν αγώνα έχω υπέρ υμών και υπέρ των εν Λαοδικεία, και υπέρ όσων δεν είδαν το πρόσωπόν μου κατά σάρκα· ώστε αι καρδίαι αυτών να παρηγορηθούν, ενωμένοι όντες εν αγάπη, και εις πάντα τα πλούτη της πλήρους βεβαιότητος της συνέσεως, προς επίγνωσιν του μυστηρίου του Θεού και του Πατρός και του Χριστού· εν τω οποίω είναι αποκρυμμένοι πάντες οι θησαυροί της σοφίας και της γνώσεως. Κολοσσαείς 2:1-3.

Αυτή είναι επίσης η περιγραφή που η αδελφή Γουάιτ συνδέει με τα νεκρά ξηρά οστά του Ιεζεκιήλ.

«Αλλ' όχι μόνον εις τον κόσμον εφαρμόζεται αυτή η παρομοίωσις των ξηρών οστών, αλλά και εις εκείνους οι οποίοι έχουν ευλογηθή με μέγα φως· διότι και αυτοί είναι ως οι σκελετοί της κοιλάδος. Έχουν την μορφήν ανθρώπων, τον σκελετικόν σχηματισμόν του σώματος· αλλ' δεν έχουν πνευματικήν ζωήν. Αλλ' η παραβολή δεν αφήνει τα ξηρά οστά απλώς συνημολογημένα εις μορφάς ανθρώπων· διότι δεν αρκεί να υπάρχει συμμετρία μελών και χαρακτηριστικών. Η πνοή της ζωής πρέπει να ζωοποιήση τα σώματα, διά να σταθούν όρθια και να αναπηδήσουν εις δράσιν. Τα οστά ταύτα αντιπροσωπεύουν τον οίκον του Ισραήλ, την εκκλησίαν του Θεού, και η ελπίς της εκκλησίας είναι η ζωοποιός επιρροή του Αγίου Πνεύματος. Ο Κύριος πρέπει να εμψύση επί τα ξηρά οστά, διά να ζήσουν. ||

«Το Πνεύμα του Θεού, με τη ζωοποιό δύναμή Του, πρέπει να βρίσκεται σε κάθε ανθρώπινο όργανο, ώστε κάθε πνευματικός μυς και τένοντας να βρίσκεται σε άσκηση. Χωρίς το Άγιο Πνεύμα, χωρίς την πνοή του Θεού, υπάρχει νωθρότητα της συνείδησης, απώλεια της πνευματικής ζωής. Πολλοί που στερούνται πνευματικής ζωής έχουν τα ονόματά τους στα μητρώα της εκκλησίας, αλλά δεν είναι γραμμένοι στο βιβλίο της ζωής του Αρνίου. Μπορεί να είναι προσκολλημένοι στην εκκλησία, αλλά δεν είναι ενωμένοι με τον Κύριο. Μπορεί να είναι επιμελείς στην εκτέλεση ενός ορισμένου συνόλου καθηκόντων και να θεωρούνται ζώντες· αλλά πολλοί συγκαταλέγονται μεταξύ εκείνων που έχουν «όνομα ότι ζεις, και είσαι νεκρός»».

«Εκτός εάν υπάρξει αληθινή μεταστροφή της ψυχής προς τον Θεό· εκτός εάν η ζωτική πνοή του Θεού ζωοποιήσει την ψυχή σε πνευματική ζωή· εκτός εάν όσοι ομολογούν την αλήθεια κινούνται από αρχές γεννημένες από τον ουρανό, δεν έχουν γεννηθεί από τον άφθαρτο σπόρο,

ο οποίος ζει και μένει στον αιώνα. Εκτός εάν εμπιστεύονται στη δικαιοσύνη του Χριστού ως τη μόνη τους ασφάλεια· εκτός εάν αντιγράφουν τον χαρακτήρα Του, εργάζονται με το πνεύμα Του, είναι γυμνοί, δεν έχουν ενδυθεί τον χιτώνα της δικαιοσύνης Του. Οι νεκροί συχνά παρουσιάζονται ως ζωντανοί· διότι εκείνοι που κατεργάζονται αυτό που οι ίδιοι ονομάζουν σωτηρία σύμφωνα με τις δικές τους ιδέες, δεν έχουν τον Θεό να ενεργεί μέσα τους και το θέλουν και το ενεργούν κατά την ευδοκία Του.»

«Η τάξη αυτή παριστάνεται εύγλωττα από την κοιλάδα των ξηρών οστών που είδε ο Ιεζεκιήλ σε όραμα.» Review and Herald, 17 Ιανουαρίου 1893.

Το μήνυμα της Λαοδικείας παρουσιάστηκε για πρώτη φορά στον Αντβεντισμό το 1856, ακριβώς κατά το έτος κατά το οποίο ο Κύριος άνοιξε το προοδευτικά αυξανόμενο φως των «επτά καιρών» του εικοστού έκτου κεφαλαίου του Λευιτικού. Το μήνυμα του 1856, αποτελούμενο από ένα εσωτερικό μήνυμα που καλούσε σε μετάνοια, και από ένα εξωτερικό μήνυμα προφητείας, απορρίφθηκε το 1863. Το Λαοδικειακό μήνυμα του μυστηρίου του «Χριστού εν υμίν, της ελπίδος της δόξης», επαναλήφθηκε το 1888 από τους Πρεσβυτέρους Τζόουνς και Γουάγκονερ, και εκείνο το μήνυμα επίσης προσδιορίστηκε από την Αδελφή Ουάιτ ως το μήνυμα προς τη Λαοδίκεια.

Στίχο επί στίχου, το τριακοστό έβδομο κεφάλαιο του Ιεζεκιήλ αρχίζει με τον Ιεζεκιήλ να μεταφέρεται πνευματικώς στην 11η Σεπτεμβρίου 2001, όπου του δίδεται μία θέα του Λαοδικειανού Αντβεντισμού, ο οποίος είναι νεκρός στα αμαρτήματα και στις παραβάσεις. Του λέγεται να δώσει δύο διακεκριμένα προφητικά μηνύματα. Το πρώτο παράγει μία συνένωση, αλλά τα σώματα εξακολουθούν να είναι νεκρά. Η δεύτερη προφητεία καλεί ώστε το μήνυμα των «τεσσάρων ανέμων» να εμφυσήσει ζωή στα οστά. Το μήνυμα των τεσσάρων ανέμων είναι το μήνυμα της σφραγίσεως των εκατόν τεσσαράκοντα τεσσάρων χιλιάδων, το οποίο προσδιορίζει τέσσερις αγγέλους που κρατούν τους τέσσερις ανέμους. Η Αδελφή Γουάιτ προσδιορίζει αυτούς τους τέσσερις ανέμους ως ένα «αγριωμένο άλογο», που επιζητεί να λυθεί, διότι συγκρατείται. Το αγριωμένο άλογο του Ισλάμ επιζητεί να λυθεί και να φέρει θάνατο και καταστροφή στο πέρασμά του, όπως έκανε στις 11 Σεπτεμβρίου 2001, και θα αφεθεί πάλι ελεύθερο κατά τον επικείμενο νόμο της Κυριακής.

Το μήνυμα εκείνο φέρνει τα νεκρά σώματα σε ένα ενωμένο στράτευμα που στέκεται επάνω στα πόδια του. Εκείνο το ενωμένο στράτευμα εγείρεται στα πόδια του ως απόκριση στο μήνυμα του έβδομου αγγέλου, διότι κατά τις ημέρες της σάλπιγγας του έβδομου αγγέλου θα ολοκληρωθεί το μυστήριο του γάμου των εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων με τον Χριστό.

Κατόπιν, στον Ιεζεκιήλ παρουσιάζεται η συνένωση δύο ράβδων, οι οποίες καθίστανται ένα έθνος. Αυτές οι δύο ράβδοι είναι το βόρειο βασίλειο του Ισραήλ και το νότιο βασίλειο του Ιούδα, τα οποία ενώνονται ως ένα έθνος κατά την ολοκλήρωση των αμοιβαίων περιόδων διασποράς τους, διάρκειας δύο χιλιάδων πεντακοσίων είκοσι ετών. Η αμοιβαία αυτή ολοκλήρωση παράγει έναν πνευματικό ναό, ο οποίος αντιπροσωπεύεται από τα σαράντα έξι έτη στην αρχή και στο τέλος των αμοιβαίων χρόνων διασποράς.

Θα συνεχίσουμε αυτή τη μελέτη στο επόμενο άρθρο.

«Και εξηλίσθησαν πρώτῃ το πρώι και εξήλθον εις την έρημον Θεκωέ· και ενώ εξήρχοντο, εστάθη ο Ιωσαφάτ και είπε· Ακούσατέ μου, ω Ιούδα, και σεις οι κάτοικοι της Ιερουσαλήμ· πιστεύσατε εις Κύριον τον Θεόν σας, και θέλετε στερεωθή· πιστεύσατε εις τους προφήτας αυτού, και θέλετε ευοδωθή. Β΄ Χρονικών 20:20.»

«Πιστεύετε εις Κύριον τον Θεόν σας, και θέλετε στερεωθή· πιστεύετε εις τους προφήτας αυτού, και θέλετε ευοδωθή.»

«Ησαΐας 8:20. “Εις τον νόμον και εις την μαρτυριαν· εάν δεν λαλώσι κατά τον λόγον τούτον, είναι διότι δεν υπάρχει φως εν αυτοίς.”»

«Δύο κείμενα τίθενται εδώ ενώπιον του λαού του Θεού: δύο προϋποθέσεις για επιτυχία. Ο νόμος, που ελαλήθη από τον ίδιο τον Ιεχωβά, και το πνεύμα της προφητείας, είναι οι δύο πηγές σοφίας για να καθοδηγούν τον λαό Του σε κάθε εμπειρία. Δευτερονόμιο 4:6. “Αϋτη είναι ή σοφία σας και ή σύνεσις σας ενώπιον τῶν εθνῶν, οΐτινες θέλουσιν είπει, Βεβαίως, τὸ μέγα τούτο ἔθνος είναι λαὸς σοφὸς και συνेतὸς.”»

«Ο νόμος του Θεού και το Πνεύμα της Προφητείας συμπορεύονται για να καθοδηγούν και να συμβουλεύουν την εκκλησία, και κάθε φορά που η εκκλησία το αναγνώρισε αυτό υπακούοντας στον νόμο Του, το πνεύμα της προφητείας εστάλη για να την οδηγήσει στην οδό της αλήθειας.

«Αποκάλυψις 12:17. “Και ωργίσθη ο δράκων κατά της γυναικός, και απήλθε να κάμη πόλεμον μετά των λοιπών του σπέρματος αυτής, των φυλαττόντων τας εντολάς του Θεού και εχόντων την μαρτυριαν του Ιησού Χριστού.” Η προφητεία αυτή υποδεικνύει σαφώς ότι η εκκλησία του υπολοίπου θα αναγνωρίζει τον Θεό διά του νόμου Αυτού και θα έχει το προφητικό χάρισμα. Η υπακοή εις τον νόμον του Θεού και το πνεύμα της προφητείας διέκριναν πάντοτε τον αληθινό λαό του Θεού, και η δοκιμασία συνήθως δίδεται βάσει των παρόντων εκδηλώσεων.»

«Κατά τις ημέρες του Ιερεμία, ο λαός δεν είχε καμία αμφιβολία για το μήνυμα του Μωυσή, του Ηλία ή του Ελισαιέ, όμως αμφισβήτησαν και παραμέρισαν το μήνυμα που εστάλη από τον Θεό προς τον Ιερεμία, έως ότου η ισχύς και η δύναμή του εξαντλήθηκαν και δεν υπήρχε πλέον άλλη θεραπεία παρά να τους μεταφέρει ο Θεός στην αιχμαλωσία.

«Ομοίως, κατά τις ημέρες του Χριστού, ο λαός είχε μάθει ότι το μήνυμα του Ιερεμία ήταν αληθινό, και έπειθαν τον εαυτό τους να πιστεύει ότι, αν είχαν ζήσει στις ημέρες των πατέρων τους, θα είχαν δεχθεί το μήνυμά του· αλλά, ταυτόχρονα, απέρριπταν το μήνυμα του Χριστού, περί του οποίου είχαν γράψει όλοι οι προφήτες.

«Καθώς το μήνυμα του τρίτου αγγέλου ανεφύη στον κόσμο, το οποίο πρόκειται να αποκαλύψει τον νόμο του Θεού στην εκκλησία μέσα σε όλο του το πλήρωμα και τη δύναμη, το προφητικό χάρισμα επίσης αποκαταστάθηκε αμέσως. Το χάρισμα αυτό έχει διαδραματίσει πολύ εξέχοντα ρόλο στην ανάπτυξη και στην προώθηση αυτού του μηνύματος.

«Καθώς έχουν ανακύψει διαφορές γνώμων αναφορικά με ερμηνείες των Γραφών και μεθόδους εργασίας, ικανές να κλονίσουν την πίστη των πιστών στο μήνυμα και να οδηγήσουν σε διάσταση στο έργο, το πνεύμα της προφητείας πάντοτε έρριπτε φως στην κατάσταση. Πάντοτε έφερνε ενότητα σκέψεως και αρμονία ενεργείας στο σώμα των πιστών. Σε κάθε κρίση που

ανέκυψε κατά την ανάπτυξη του μηνύματος και την αύξηση του έργου, εκείνοι που έμειναν σταθερά προσκολλημένοι στον νόμο του Θεού και στο φως του Πνεύματος της προφητείας θριάμβευσαν, και το έργο ευδοκίμησε στα χέρια τους.» Loma Linda Messages, 34.